

114639

Djevelens ambassadør.

Velg Trotsky eller et fritt Norge.

Av Tor Vikværing.

Leo Trotsky — jøden Leiba Bronstein — utstøtt av sine egne rasefeller, forbannet av sin egen far, en djevel i menneskeskikkelse. Blod kleber ved hans hender, adelsmenns, geistliges og borgeres blod, arbeideres og bønderes blod. Tusener på tusener sendte han i døden i det land som fostret ham; tusener og atter tusener sender han mot døden i alle land hvorfra trådene i hans renkespill løper sammen i hans blodbesudlede hånd. Ulykker, brodermord, sorg, fortvilelse og ruiner ligger etter i hans fotspor — hat og nid gror hvor hans djevelske lære slår rot, for han taler hatets og løgnens evangelium, Satans evangelium.

Hvor mange skjebner har denne blodhund ikke knust? Hvor mange håp har han ikke med sin underskrift drept? Hvilken flom av tårer har hustruer og mødre i hjerteskjærende kvide ikke utøst for hans grusomheters skyld? Sammenlignet med ham var Tiberius, Caligula og Nero dille-tanter.

Som en forferdelig og giftig edderkopp sitter han i sitt spinn, det han har spunnet over alle Europas land. Alle tråder følger han fra sin fredelige plett i vårt land, som har den sørgelige ære for tiden å huse verdenshistoriens vemmeligste udry.

Støttet av vår marxistregjering og dens spyttlikkende lakeier innen myndighetene får denne djevelens ambassadør lov til her i vårt land uhindret å drive sitt avskyvekkende spill. Jaget fra Frankrike fant han her et asyl, her hvor de fleste er godtroende som sauer, hvis de da ikke sover dørskhetens tunge, sløve søvn.

Trotsky, spesialist i ødeleggelse, fagmann i å sette splid, den store læremester i brodermord, hatets veltalende apostel lar vi leve mitt iblandt oss — ja, vi sørger for at han kan nyte vår lyse sommer og fiske hvitting og kose sig ganske som en av de høfaktede norske borgere, hvis liv snart står i fare for hans gemene renkers skyld.

sej. Ingen av de såkalte «borgerlige» aviser foretok noen positive undersøkelser. Intet av de partier som kaller sig borgerlige har for alvor tatt affære.

Bare en del friske ungdommer av det ene parti som ikke utelukker er borgerlig, men som har det samlede fedrelands interesser, alle samfundsmedlemmers interesser på sitt program — bare de gav sig i kast med den oppgaven å undersøke blodhunden Trotskys ferd i Norge. Og ved dristig å trengte sig inn i Trotskys hule og ved en forutgående grundig utspionering, fikk de også beviser for at denne russiske jøde driver politisk propaganda og bolsjevistisk intrigespill i vårt land.

Men hvad skjer så?

Myndigheter og «borgerlige» aviser skriker og forlanger disse fedrelandssinnede ungdommer arrestert! Og straffet!

Nordmenn! Så langt er det nu kommet, at norske undersåtter som skaffer beviser mot dem som vil ødelegge landet vårt skal straffes!

De unge folk som fordristet sig til å ville redde oss ved i tide å bringe faren på det rene, de kan

trøste sig med at takk og sympati strømmer mot dem fra tusener og norske kvinner og menn.

Og den dag skal komme, da disse tusener reiser hodet og sier fra, at nu skal det bli anderledes her i Norge.

Vi vil ikke ha blodhunden boende iblandt oss.

Vi vil ikke ha borgerkrigen med dens redsler.

Vi vil ha fred i vårt hjem og forståelse mellom alle som bor her.

Vi vil slå den jødiske marxisme ned.

Vi vil sørge for at Norge ikke skal dele Spanias skjebne.

Vi vil at Norge, som det ligger her med skinnende snefjell og deilige daler, med herlige kyststrekninger og fjorder og utøier skal renses for russe-jødisk styggedom.

Vi vil at alle hjemmene skal huse trygge mennesker, familier som gledes ved sin fremgang, hvor far og mor tør håpe for barna sine og hvor barna sammen med far og mor elsker vårt Norge, som vi vil gjøre til et lykkelig land.

Når så valgets time kommer, så velg om dere vil ha Trotsky og jødesovjet — eller om dere vil ha et fritt Norge.

kerkunsten i sin tjeneste na den også, mener man, ta filmen i sin tjeneste. Det har imidlertid gått temmelig tregt med filmen her hjemme.

Efter hvad «Dagen» opplyser, har man nu begynt å arbeide med spørsmålet i vårt land. De tekniske fremskritt på filmens område gjør det utskillig lettere nu enn for noen år siden, spesielt siden man fikk den såkalte «smalfilm», som faller forholdsvis rimelig i anskaffelse og dessuten ikke er brandfarlig, så den kan fremvises over alt. Den Indre Sjømannsmisjon har optatt filmer i sitt arbeide i flere år nu, en av dens filmer fremstiller således fiskerlivet, så vel under sildefiske på Vestlandet som Islands-, Lofot- og Finnmarkfisket.

En annen film er optatt fra misjonens mangegrenede arbeide blandt fiskerstanden. Tilsammen gir filmene et overmåte godt, og fengslende bilde av fiskerne og det kristelige arbeide blandt dem.

Norges Finnemisjon har også optatt en film fra sitt arbeide i Finnmarken, det samme er tilfelle med Redningssekskapet, som har en film fra dette arbeide. Det Norske Misjonsselskap skal også være sterkt interessert i anvendelsen av filmer og har drøftet muligheten av å opta film fra misjonsmarken. I det hele synes man altså å komme efter her hjemme også i anvendelsen av filmen.

for tiden å huske verdenshistoriens
 riens venneligste udyr.
 Støttet av vår marxistregjering og dens spyttslikkende lærere innen myndighetene får denne djevelens ambassadør lov til her i vårt land uhindret å drive sitt avskyvekkende spill. Jaget fra Frankrike fant han her et asyl, her hvor de fleste er godtroende som sauer, hvis de da ikke sover dørskhetens tunge, sløve søvn.

Trotsky, spesialist i ødeleggelse, fagmann i å sette splid, den store læremester i brodermord, hatets veltalende apostel lar vi leve midt iblandt oss — ja, vi sørger for at han kan nyte vår lyse sommer og fiske hvitting og kose sig ganske som en av de høiaktede norske borgere, hvis liv snart står i fare for hans gemene renkers skyld.

Så hender noe.

En del unge medlemmer av et våkent, fedrelandssinnnet parti tar sig selv til rette og avslører Trotskys lumske intriger.

Alle har vært på det rene med, at Trotskys ophold her i landet var en skam for oss, at hans ferd var farlig og myndighetenes slapphet overfor forholdet en skandale. Alltid hørte man i denne tid: Det er skammelig at intet gjøres! Kan da ingen gjøre noe?

Intet blev gjort. Myndighetene